

Пише: Слободан Антонић
субота, 27 септембар 2014 15:23

Једна од најпотрошенијих тема у политичком животу Србије дуго је била "криза левице", односно непостојање ових снага на политичкој сцени. Но, са парламентарним изборима 2013. и резултатима тих избора постало је јасно да имамо и "кризу деснице", пре свега због чињенице да Демократска странка Србије није прешла цензус. Данас, овај део политичког спектра нема своје представнике у парламенту. С обзиром на то да су добар део, ако не и сав свој политички садржај, ове странке црпеле из противљења уласку Србије у Европску унију, дошли смо до парадокса: по питању Европске уније, однос снага у Скупштини је такав да оно нема противнике, док у бирачком телу истраживања варирају између 40 и 50 процената грађана који су против или равнодушни. То значи да готово половина бирачког тела нема своје представнике у парламенту, или да није гласала за оне који би заступали њихов политички став.

У једном стању деснице у Србији говори и то да послатих дана, у жељу припрема за Параду поноса, у јавности нема нарочито гласног противљења овом догађају, на какво смо ранијих година навикли. Десница се враћа у јавност и остварује, ђутим, другим каналима: пре свега због најављених избора у Демократској странци Србије, а потом и захваљујући најавама доскорашњег функционера ДС-а Ненада Поповића о оснивању нове партије. Слична најава стигла је и од драмског писца Оливера Ковачевића.

Слободан Антонић, социолог и уредник часописа "Нова српска политичка мисао", као добар познавалац и заступник идеја деснице, у разговору за "Време" каже да овај део политичке сцене мора да прође кроз озбиљну промену.

Пише: Слободан Антонић
субота, 27 септембар 2014 15:23

"ВРЕМЕ": Како оцењујете тренутну ситуацију на конзервативном делу политичке сцене у Србији, у погледу снаге, утицаја и доминантних вредности које су ту заступљене?

СЛОБОДАН АНТОНИЋ: Не знам кога називате "конзервативним", вероватно ПУПС? Хајде да се држимо онога како људи или групе себе називају. Ниједна странка и ниједна група се код нас не сматра "конзервативном". Они на које мислите себе називају "националним", "патриотским" или "суверенистичким" снагама. Зовимо их тако. Њихова актуелна снага је мала, мада потенцијална иде и до 40 посто бирачког тела. Толико испитаника, рецимо, каже да не би жртвовало Косово за улазак у Европску унију и да између Русије и Европске уније треба изабрати Русију.

Али, између потенцијалног и реалног читава је провалија. Нека женска странка има потенцијално 50 посто бирача, али реално, на женском питању код нас се не може ући у парламент. Исто је данас и са питањем Косова или Бриселског споразума. Последњи избори су показали да само на томе не можете заснивати политику.

Главна тема данас је новчаник. Напредњаци, а пре њих демократе, повезали су своје стратешко опредељење за ЕУ са новчаником. Успели су да грађани поверују да ће им евроинтеграције напунити буџелар. Исто морају да ураде и суверенисти, ако хоће да имају изборни успех. Њихова основна идеја је да је Србији боље без ЕУ. Колико је то добро за новчаник? Кад на то одговоре, ући ће у парламент.

Пише: Слободан Антонић
субота, 27 септембар 2014 15:23

Пише: Слободан Антонић
субота, 27 септембар 2014 15:23

